

Crescendo op de oprit van de Stationsweg

Hendrik van der Vlies was muzikliefhebber, gaf vioolles aan huis, was dirigent van het toenmalige strijkorkest Apollo en organist op het Naberorgel in de Grote Kerk. In zijn Theetuin, eind van de Stationsweg, heeft hij een muziktent laten bouwen. Daar werden zomerconcerten gegeven. Hij was de oprichter van Crescendo en 24 jaar voorzitter. Tot zijn overlijden, in 1928, de dirigent van Crescendo.(BL)

Met de meziek mee

Onderlest hà me 't 'r is over dà je vroeger as kaaind zô blij kon weze mè niks. Bevôôbeld deur mee te gaon met de meziek. D'r wazze voor zôôver 'k weet drie meziekcurrèpse bij ons in Slierecht. Je had De Harremenie, Wilhellemus en Crezendo.

Iederêên had een aaige mêêning over en 'n voorkeur voor êên van die drie currèpse. Zellef was 'k netuurlijk 't mêêste voor Crezendo. Waerom? Nou gewoon, omdà badmêêster Hommerson daerin mee deej! 'k Was as kaaind iederen dag in 't zwembad in de haove te vinge en 'k addereerde de man die mijn zwemme geleerd had. De currèpse mercheerde regelmaotig over d'n dijk en deur de straete van d'n Ouwe en de Nieuwe uibraaijing. Prachtig wazze de deftige unifurreme met de glimmende knôôpe en de deftige pette. Wat liepe ze keurig in de maet en wat glomme de instremente in d'n aevendzon. 't Was echt een hêêle gebeurtenis.

D'r liepe hêêle dromme kaainder achter de meziek aan. Op school hà je 't 'r dien dag al over gehad. "Gao jij vanaevend ok met de meziek mee?" We liepe allemael kilemeters mee en 't voelde as 'n hêêl grôôt fêêst. Haalef Slierecht was uitgelôôpe en sting langs de kant. Wà vong ie 't fijn as ie een tante, een buurman of 'n bekende zag staon. Je liep meters van tevore al druk te zwaaije en dà gong deur tot jie d'r al 'n endjie verbij was.

Eêne keer ben 'k aal rondkijkend is gestruikeld, mor mè rôôje schrijnplekke op aallebaai m'n knieë ben 'k wel mee vedder gelôôpe. 'Met de meziek mee' wou ie ommers nie misse. Belnêent!

Ellek jaer wiere de hôôgste klasse van aalle schole op koninginnedag opgehaold deur 'n meziekurreps. Dat was toch spannend. Iederêên hà z'n sondasse klere aan en veul kaander hadden 'n oranje sjaarep. Droege de jonges die nie om d'r middel en de maaisies schuin over d'r bovelijf? Jammer genogt hà 'k zellef gêên sjerrep, mor dikkels wel 'n nieuwe jurrek die me moeder zellef genaaid had. Meneer van Dijk van de Prinses Ireneschool hà met ons tijdes de gymure al geoefend om keurig in 't gelid mè z'n viere naest mekaor in een kaersrechte rij te lôôpe. 'k Weet nog dà me extrao mosse oefene om 'n bocht om te gaon. Afhankelijk van 'n binne- of buitebocht mos ie netjies in klaaindere of grôôtere stappe vedder merchere. Op naer de obaode bij 't gemêêntehuis. Wat 'n fêêst.

'Met de meziek mee' had ok nog aander betekenis. As kaaind wier ie van aalles wijs gemaakt. Je wis niks over zwangerschappe of geboortes. Mijn wier aaltijd wijs gemaakt dà 'k uit de rôôje kôôl kwam. (Oh jee, nou besef 'k opêêns pas dà 'k aareg kan geniete van aalle groentes behaaleve van rôôje kôôl. Zou dat aaindelijk verklaore waerom 'k dat echt nooit eet?) As 'k vroeg waer m'n broer vandaen kwam, kree 'k aaltijd te hore dat ie met de meziek meegekome was. 't Was aaltijd een ondernemend jong en mêêstal was tie op pad mè z'n vriendjies. As 'k vroeg waer of Johan was, zee me moeder dikkels: "Oh, die is zeker met de meziek mee!" Leuk, hee!

Korsjonao